

hvorvidt der er betalt Marschpenge til Recrutterne efter den virkelige Route, de have taget, nemlig til Aalborg, eller efter den reglementerede; i denne Henseende skal jeg yttre, at jeg i Anledning af en Forespørgsel, der tidligere er fremkommen her med Hensyn til Marschpengene, har skaffet mig Kundskab om, at den almindelige Regel under Krigen har været den, at man har taget Hensyn til den virkelige Veilængde, Mandskabet har maattet tilbagelægge, og ikke til den reglementerede, der nærmere er fastsat og betegnet i et Ministerial-circulaire af 1857. Det vil erindres, at Marschpengene udgjøre 25 $\frac{1}{2}$ Sk. om Dagen, Dagen beregnet til 4 Mil. Dette er alene Underholdningspenge, og der gives Mandskabet særlig Godtgjørelse for, hvad det betaler for Søtransport; naar det altsaa gaaer over med Færger eller med Visbaade, faaer det, hvad Taxten derfor udgjør, og naar det befordres med Postdampstibe, godtgjøres der det, hvad det koster at komme over som Dækspassageer. Jeg troer derfor, at Mandskabet er blevet behandlet med saa megen Billighed, som der kunde vises det; men det er en Selvfølge, at der har kunnet finde enkelte Afvigelser Sted, da Sagen har været tagen paa Tro og Love, og endeel af Mandskabet ikke saa nøje har opgivet den Smule Omvei, som det har maattet tage. De Penge, som her er Tale om, kræves alle som Godtgjørelse til Qvarteerværterne i Communen, da der ikke har været Hjemmel til at paalægge Bekommende at modtage Folkene uden Bederlag.

Merk: Jeg kan ikke nægte, at jeg har endeel Betænkelighed ved at tilraade Thinget at vedtage den sidst omtalte Bevilling, nemlig Godtgjørelse til Aalborg, fordi Byen i endeel Dage har afgivet Qvarteer til noget indkaldt Mandskab, som ved en Uregelmæssighed blev holdt tilbage, idet jeg nemlig ikke kan undlade at gjøre Thinget opmærksomt paa, at dersom de her fremsatte Betragtninger anerkjendes, vil der fra andre Byer kunne komme Regninger, der ganske vist ikke have mindre Krav paa at fyldestgjøres. Dette Tilfælde omfatter, saavidt jeg foreløbig har kunnet see, i Alt c. 9,000 Dagportioner, som drage sig hen over et Tids-

løb af omtrent 11 Dage. Altsaa har den hele Indquarteringsbyrde for Byen i Gjennemsnit dagviis kun været en 900 Mand, hvorved jeg naturligviis skal indrømme, at den for enkelte Dage har været noget større, maastee en 15—1600 Mand, andre Dage saa forholdsviis mindre. Jeg maa imidlertid oplyse, at der, navnlig i den By, hvorigjennem Routen ordinairt gaaer, nemlig Aarhus, har været Tider, hvor der har ligget to og flere Tusind Mand i 4, 6, ja 8 Dage, og det netop under aldeles lignende Omstændigheder, dengang Mandskabet drog til Fanerne, og de ere blevne frivillig indquarterede, i Reglen frivillig bespiste, kort sagt blevne vel forpleiede, uden at det er faldet Nogen ind at gjøre Krav gjældende paa Staten derfor. Det forekommer mig derfor at ville være forbundet med nogen Betænkelighed, nu at imødekomme en enkelt By, som dog ingenlunde kan siges at have været af dem, der meest have lidt ved Krigen, naar den kommer og gjør en Fordring gjældende, som endog saa gaaer i en minutius Opregning af enkelte Portioner. Jeg maa være enig med den ærede Ordfører i, at dersom Autoriteterneovre i Aalborg havde sagt: Vi gjøre Udlæg i Penge til at skaffe dette Mandskab bort med Dampstib, ialtsaa saa Mange, som kunde befordres, og saa havde ladet det seile, havde de handlet rigtig, og saa kunde der have været Tale om et berettiget Krav fra Autoriteternes eller fra Byens Side paa at faae saadant constant Udlæg erstattet. Naar de imidlertid ikke have gjort dette, men ladet Mandskabet ligge og indquarteret det i Byen, synes det mig, at de ikke bør vente nogen særlig extraordinair Begunstigelse. Jeg maa derfor mene, at man ikke bør fyldestgøre dette Krav, og jeg skal henvise til, at der er mange Byer, ikke alene den, jeg udtrykkelig nævnte, men flere andre, som ganske vist ville have et lignende Krav og det endog saa efter en meget større Maalestok.

Rettelser.

Sp 2532, Fin. 10 s. o.: „fremlægger Hærkornsbeve-
ningen fra, efterat Uregningen har fundet Sted,
og spørger, om de Bekommende ere tilfredse med
disse Taxter;“ læs: „ikke fremlægger . . . fundet
Sted, men derimod spørger om . . . de satte Taxter;“